

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

29 Viam iniquitatis amoue à me: & de lege tua miserere mei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

Hebraeis...
 ...paratae propinantur. Dulcis mate-
 ...ex qua fiunt, amaritudines tuae, & san-
 ...tuis. Dulcis ignis caritatis, quo co-
 ...untur. Vitalis materia, vitalis ignis, vi-
 ...lis manus. Has parasti in dulcedine tua,
 ...in amaritudine tua? pauperi Deus. Pa-
 ...sti in horto, parasti in flagellis, parasti
 ...spinis, parasti in Cruce. Quo amore pa-
 ...ueris, quibus tuis doloribus, quanta no-
 ...dulcedine, quis explicet? quis recog-
 ...Da mihi Domine fatiscenti, & defi-
 ...enti praetadio, & infirmitate semper
 ...bitiunculas istas. Dabit reficiat, omni
 ...iduo, nauseaque remota. Da ne inuti-
 ...reddantur spiritualis caloris defectu. Na
 ...tibi quantumuis vitales, nisi in nutri-
 ...mentum, sanguinem, & vitales spiritus
 ...uertantur, non reficiunt animam. Sed,
 ...in hydropo videmus, ex interioris calo-
 ...is inopia, non in nutrimentum, sed in a-
 ...quam conuertuntur: unde vita potius ex-
 ...nguitur, quam reficitur. Quod mihi sua-
 ...lime, ac potentissime Medice, ne con-
 ...gat, dum cordialia porrigis animae
 ...& cor, & hepar eius instaure.

Psal. 67.

Viam iniquitatis amoue a me: &
 de lege tua miserere mei.

Hebraei, pro iniquitatis habent, menda-
 cium. recte. Nam iniquitas mendacium
 quia quod promittit non praestat.
 Quomo-
 Iniquitas
 bene vo-
 catur me-
 dacium.

Jerem. 16. Quomodo idola mendacium vocantur.
Psal. 32. Verè inquit, mendacium possederunt Pa-
Rom. 3. tres nostri. Et fallax dicitur equus ad sala-
Psal. 61. tem. Et homo mendax, quia saluare non
Psal. 4. potest: & quærere mendacium, quia his
Psal. 26. infarciri appetit, quibus nequeat nutrir.
 Nam quod est verè mendacium, si iniqui-
 tas non est? quæ mentitur & sibi? quæ blan-
 ditur, vt eludat? promissa ostendit, vt ca-
 piat? Quippe Ephraim (id est homines
 qui temporaliter crescere volunt) sequitur
 æstum, & pascit ventos. Vel quia ipse
 ventos pascit, quod stultissimum est, vel
 quia vento pascitur, quod perniciosissi-
 mum. Vnde, quod dicitur, Vniuersa vani-
 tas, & afflictio spiritus, vel præsumptio
 vt aliqui Patres legunt) commodius in he-
 bræo legitur, Comestio, vel esus venti.
 Quicquid ergo à lege diuina deuiat, esus
 non est ciborum, sed ventorum, qui in-
 flent non nutriant: vnde homines distor-
 queantur, non reficiantur. Sed nec illud
 omittendum est. Quod dicitur. Amoue à
 me, in Hebræo, aufer, remoue, recedere fac.
 Sed cur potius ait, remoue à me viam,
 quam me à via? Ea enim potius remou-
 enda, quæ mouentur, quam quæ fixæ
 sunt. Neque dicimus vsitato modo lo-
 quendi, recedere fac à me turrim illam,
 aut montem illum, sed me potius ab illis.
S. Ambr. Verum id non sine causa dictum (notat
hoc loco. S. Ambrosius) tanquam significetur viam
 illam

IN PSAL. CXVIII.

335

nam mendacij in nobis esse, & nobis in-
 esse. Ideoque, inquit, studiosè agamus, vt
 à nobis separemus. Sed quia heredi-
 tarium iniquitatis glutinum mentibus in-
 fert humanis, opus est liberantis auxilio.
 Subdit. Meritoque, quia vulnus gran-
 de ac vetus est, & diu serpens, perfectioris
 medicinæ remedia deposcit, obsecrans, vt
 omni legitima miseratione curetur. Ex
 hoc facile vir spiritualis aduertat, quam
 nebundo clamore orandum sit assiduè,
 via iniquitatis, quæ in nobis esse cogno-
 scatur, liberatoris manu remoueat; quã
 diligentia, & industria curandum,
 non solum in die huiusce tribulationis
 sed etiam exquiramus, & nocte manibus no-
 bis contra eum, vt non decipiamur: sed
 etiam, vt manu instantis custodiæ, & vi-
 giliantissima depulsione eam depellamus
 à nobis, quam nobis inesse sentimus.

Psal 76.

Sed quod sequitur. De lege tua mise-
 re mei. In Hebræo non est De, quam-
 uis aliqui velint suppleri. sed quia **יהוה**
 misereri, parcere, largiri, rem gratam
 facere, gratiosè donare, posset commodè
 dari, legem tuam misericorditer mihi
 fac, vel gratiosè dona. Vt, quoniam
 largitate donum hoc eximium non
 solum conceditur, vt lex cognoscatur, sed
 etiam vt seruetur, & ametur, meritò Pro-
 pheta clamat, Legem tuam dona mihi: ad
 quod non solum obseruationem, & affe-
 ctum

De lege
 tua pri-
 ma inter-
 pretatio.

- ctum, sed etiam notitiam, nisi tuo & lumine illustratus intrinsecus, & amore promotus meis viribus aspirare non possum.
- Secunda interpretatio.** Sanctus Chrysostomus, De lege tua, interpretatur, de more tuo, Dei legem misericordis appellans morem, consuetudinem, & clementiam, qua misereri non desinit. Miserere mihi Domine, non quomodo homines miserentur miseri, & immisericordes: sed quomodo soles tu, qui pater misericordiarum es, & miserator, & misericors Dominus, longanimis, & multum misericors: & cuius misericordiae non est finis. Vel potest intelligi, De lege tua, ut significetur materia, & id, de quo misericordiam petit; tanquam diceret. Quod attinet ad legem tuam miserere mei. Quomodo potuisset villicus ille Evangelicus dicere Domino suo, de substantia tua, vel de bonis tuis miserere mei, id est, condona, quod circa bona tua deliqui. Ita de lege tua miserere mei, perinde erit ac, Parce mihi clementer ea, quae in legem tuam peccaui, & ex fragilitate adhuc pecco. Et rursum miserere mei gratiam largiendo, ne in multis offendam. Vide confessionem, vide humilitatem, vide orationem. Sed tu Domine Deus idem es, qui propitius omnibus iniquitatibus meis, remittens clementer, quae admisi, & redimis de interitu vitam meam, praeservans ne in interitum ruam. Reple igitur in bonis de-

Pf. 102.

Tertia interpretatio.

Luc. 16.

Pf. 102.

fiderium meum, vt legem tuam diligens,
& mendacium horrens tua manu prote-
gar, & viuificer. Nam te miserante viam
mendacij abominatus, viam veritatis
elegi.

Viam veritatis elegi.

Pvlchrè viam veritatis, quam elegit,
via mendacij, & iniquitatis opponit.
Nam veritas, non vanitas verè liberat.
Non est via veritatis (inquit Ambrosius) *Ioan. 8.*
honor seculi, sollicitudo mundi. Vanitas
temporalium est, veritas æternorum. Si
volumus igitur ambulare viam veritatis,
peregrinemur seculo magis, quam Deo; *2. Cor. 5.*
& ambulemus per fidem. Qui enim per
fidem ambulat, Deo præsens est, qui au-
tem per speciem ambulat, adest seculo,
peregrinatur à Domino. Vani autem
sunt omnes homines, in quibus non
est scientia Dei. Porrò eligere est inter
vira aliquid seligere; &, cum plurima *Sap. 13.*
vera falsis, & vana veris permista sint, sta-
tere apud se quid præoptandum sit. Eli-
gimus autem iudicando, & discernendo.
Vnde prudentia (inquit S. Augustinus: Prudentiæ
est autem veram, Christianam, & veri-
tam prudentiam. Nam iuxta antiquum *veræ offi-
cium.*
atum Poetæ, qui sibi sapiens prodesse
sequit, nequicquam sapit) Est amor acu-
discernens ea, quæ iuuant ad Deum,
quæ impediunt. Quod si eligimus
P tan-